

295

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 sierpnia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96, z 1966 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 132 oraz z 1968 r. Nr 10, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28 marca 1966 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki społecznej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego (Monitor Polski Nr 16, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uzgodnione ceny artykułów, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez dyrektora zjednoczenia wiodącego, jeżeli wartość zamówienia przewyższa 300.000 zł.”,

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. W razie niezgodnienia ceny między wykonawcą a zamawiającym, podlegającymi Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, cenę ustala dyrektor zjednoczenia, któremu podlega wykonawca, w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia, któremu podlega zamawiający.

2. W razie niezgodnienia ceny między wykonawcą — przedsiębiorstwem podległym Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego a zamawiającym — przedsiębiorstwem należącym do innego resortu, wykonawca równocześnie z powiadomieniem zamawiającego o niezgodnieniu ceny (§ 8 ust. 3) zawiadamia o tym zjednoczenie wiodące.

3. Zawiadomienie wykonawcy jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny, w związku z czym do zawiadomienia powinny być dołączone wszystkie materiały dotyczące proponowanej ceny.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, cenę ustala dyrektor zjednoczenia wiodącego w porozumieniu ze zjednoczeniem, któremu podlega zamawiający.”,

3) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny nie zostanie osiągnięte, cenę ustala:

1) w wypadku, o którym mowa w § 9 ust. 1 — Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,

2) w wypadku, o którym mowa w § 9 ust. 4 — Państwowa Komisja Cen na wniosek Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

296

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 30 lipca 1969 r.

w sprawie kontroli stanu zdrowia osób uprawiających w sposób zorganizowany ćwiczenia ruchowe.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się instytucje i organizacje zajmujące się sprawami kultury fizycznej i turystyki, zwane dalej „instytucjami i organizacjami”, do ścisłego przestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 lipca 1969 r. w sprawie badań lekarskich osób uprawiających w sposób zorganizowany ćwiczenia ruchowe (Dz. U. Nr 24, poz. 178).

2. Obowiązek czuwania nad przestrzeganiem przepisów powołanego w ust. 1 rozporządzenia ciąży w szczególności na: sędziach, trenerach, instruktorach i przewodnikach turystycznych działających w ramach danej instytucji lub organizacji.

§ 2. 1. Warunkiem dopuszczenia do udziału w zorganizowanych ćwiczeniach ruchowych jest przedstawienie

aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego zdolność danej osoby do uprawiania określonej formy ćwiczeń, wydanego przez placówki służby zdrowia, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 lipca 1969 r. w sprawie badań lekarskich osób uprawiających w sposób zorganizowany ćwiczenia ruchowe.

2. Przez ćwiczenia ruchowe uprawiane w sposób zorganizowany, zwane w dalszym ciągu „ćwiczeniami ruchowymi”, należy rozumieć wychowanie fizyczne, sport i turystykę kwalifikowaną, prowadzone w ramach instytucji i organizacji sportowych, turystycznych i wychowania fizycznego.

§ 3. Przedstawiciele instytucji i organizacji, a w szczególności sędziowie, trenerzy, instruktorzy i przewodnicy turystyczni, obowiązani są żądać przedstawienia przez osoby biorące udział w ćwiczeniach ruchowych orzeczenia określonego w § 2 ust. 1.

§ 4. Do osób biorących udział w ćwiczeniach ruchowych mają zastosowanie:

- 1) badania wstępne, mające na celu stwierdzenie zdolności do uprawiania wybranej formy ćwiczeń z punktu widzenia lekarskiego,
- 2) badania okresowe, mające na celu stwierdzenie, czy w stanie zdrowia uprawiającego ćwiczenia ruchowe nie nastąpiły zmiany mogące spowodować zmianę orzeczenia lekarskiego; częstotliwość okresowych badań lekarskich ustalona jest w dostosowaniu do poszczególnych form ćwiczeń ruchowych,
- 3) badania okolicznościowe, mające na celu szczególną ochronę zdrowia osób uprawiających sport wyczynowy.

§ 5. Osoby uprawiające sport wyczynowy otrzymują z Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki książeczki sportowo-lekarskie, w których wpisywane są wszystkie orzeczenia lekarskie. Książeczki sportowo-lekarskie z aktualnym orzeczeniem lekarskim są dokumentem uprawniającym do udziału w ćwiczeniach ruchowych i zawodach sportowych.

§ 6. Osoby uprawiające ćwiczenia ruchowe obowiązane są okazywać orzeczenie lekarskie na żądanie uprawnionych do kontroli sędziów sportowych, trenerów, instruktorów i przewodników turystycznych.

§ 7. Na żądanie lekarza, upoważnionego przez terenową właściwą poradnię (przychodnię) sportowo-lekarską, sędzia główny zawodów obowiązany jest przedstawić dowody badań lekarskich uczestników zawodów, a trenerzy (instruktorzy) — osób trenujących.

§ 8. Organizatorzy zawodów sportowych obowiązani są do zgłaszania w terenową właściwą poradnię (przychodnię) sportowo-lekarskich terminów i miejsc zawodów w celu zapewnienia przez poradnię (przychodnię) opieki lekarskiej i pielęgnarskiej podczas zawodów.

§ 9. Sędziowie sportowi, trenerzy, instruktorzy oraz przewodnicy turystyczni, którzy dopuścili do uczestnictwa w ćwiczeniach ruchowych osoby nie posiadające orzeczeń lekarskich stwierdzających ich zdolność do wykonywania danej formy ćwiczeń, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną i służbową.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki: W. Reczek

297

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1969 r.

zmieniające obwieszczenie w sprawie wykazu wydanych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów obowiązujących aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim.

Zgodnie z cz. II pkt 4 wytycznych stanowiących załącznik do zarządzenia nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1968 r. w sprawie uporządkowania resortowych aktów prawnych i ograniczenia ich ilości, w wykazie obowiązujących zarządzeń i innych aktów prawnych wydanych przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, ogłoszonych w Monitorze Polskim, stanowiącym załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 15 kwietnia 1969 r. (Monitor Polski Nr 19, poz. 165), dodaje się pkt 56 w brzmieniu:

1	2	3	4
56 ⁴⁾	20.VIII.1968 r.	w sprawie wykazywania w planach i w sprawozdawczości liczby kobiet korzystających z bezpłatnych urlopów w celu sprawowania opieki nad małymi dziećmi	1968 r. Nr 37, poz. 267

⁴⁾ Wydane łącznie z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
J. Kulesza

298

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 lipca 1969 r.

o zatwierdzeniu zmian w normach szacunkowych dla ustalania wartości budynków podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu od ognia i innych zdarzeń losowych.

Na podstawie § 12 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia budynków (Dz. U. z 1957 r. Nr 52, poz. 254, z 1961 r. Nr 3, poz. 13 i z 1962 r. Nr 3, poz. 6) podaje się do wiadomości, że decyzją z dnia 21 października 1968 r. nr BP.RMU/242/68 zostały zatwierdzone zmiany w „normach szacunkowych dla ustalania wartości budynków podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu od ognia i innych zdarzeń losowych”, wymienionych w obwieszczeniach Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1957 r. (Monitor Polski

Nr 100, poz. 535) i z dnia 9 września 1960 r. (Monitor Polski Nr 74, poz. 344).

Zmiany te wchodzi w życie w obowiązkowym ubezpieczeniu budynków z dniem 1 stycznia 1970 r.

Osoby zainteresowane mają prawo przeglądania norm szacunkowych w biurach inspektoratów powiatowych (miejskich) bądź oddziałów powiatowych (miejskich) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

Minister Finansów: w z. M. Krzak